

תת"ע 707/06/14 - מדינת ישראל נגד ابو חוצה דיא אבו חוצה דיא

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 14-06-707 מדינת ישראל נ' ابو חוצה דיא
תיק חיזוני: 34200629532

בפני כב' השופט הבכיר, דוד לנדרמן
מאשינה מדינת ישראל
נגד ابو חוצה דיא אבו חוצה דיא
נאשמים

החלטה

ב"כ הנאשם פנה לבית המשפט בבקשת לבטל את כתוב האישום שהוגש כנגד הנואם, מטעמי הגנה מן הצדק, בשל היעדר קבלת אישור שפיטה מ-מח"ש לפני הגשת כתוב אישום, וזאת בהתאם לahnachit פרקליט המדינה שמספרה 2.18 וענינה "מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר מתلون על שימוש בכוח מצד שוטר".

לטענת ב"כ הנאשם - ההנחה קובעת שתובע הרואה בתיק החקירה תלונה הדדית של שוטר ואזרח ביחס לאותו אירוע, ישאה את הטיפול נגד האזרח עד לסיום חקירת מח"ש. הנאשם התalonן למחר"ש על אלימות שננקטה נגדו ע"י השוטר בזמן ביצוע העבירה.

עוד נטען, נכון שהעבירה שיוחסה לנואם הינה נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, אך אין לה כל רלבנטיות להנחה, היות שההנחה קובעת חד משמעית שלא קשור לעבירה המיווחסת לנואם, בשעה שקיימת תלונה של אזרח על אלימות שננקטה נגדו ע"י שוטר - הדבר מחייב אישור שפיטה. בתיק דן, אין אישור שפיטה וחקירת מח"ש עדין מתק"ימת.

עוד נטען על ידי ב"כ הנאשם, כי הודיע מרראש על הגשת תלונה ל-מח"ש עוד בשלב הבקשת לבטל פסילה מנהלית והדברים היו ידועים לתובע עת הגיע את כתוב האישום ומהדבר לא נעשה - יש לבטל את כתוב האישום מכח סעיף 149 (10) לחסד"פ.

מנגד הביעה ב"כ המאשינה את התנגדותה לביטול כתוב האישום, תוך הסכמה לדחות את הדיון, עד לסיום הבירור ב-מח"ש.

עמוד 1

לאחר בדיקה מעמיקה, הגיעו ב"כ המאשימה, אסמכתא לפיה תיק ה-מח"ש נסגר.

בנוגע לטענות ב"כ הנאשם באשר לאישור השפיטה - ציינה ב"כ המאשימה כי בתיק זה כלל לא נדרש אישור שפיטה מאחר שה汇报ות המינויים של הנאשם אינה קשורה למatters התלונה של הנאשם ב-מח"ש. כמו כן, ציינה כי שוחחה עם חוקרי מח"ש והיועם"ש והללו ציינו בפניה כי בתיק זה לא נדרש אישור שפיטה כלל ומילא התקיק במח"ש נסגר ואין כל צורך בו.

יחד עם זאת, הוסיףה ב"כ המאשימה כי מהתוצאות הנוכחיות הפרקליטות היא למניע סתירה בין החלטות שונות של ערכאות שונות, קרי אם בית הדין יקבע כי השוטר אשם ומנגד בית משפט יקבע כי הנאשם אשם, אז' יהיה פה סתירה, במקרה שבפנינו, אין כל סתירה. העילה אשר בוגנה נפתח תיק מח"ש היא לא קרובה לאישומים המינויים לו, מה עוד שתיק המח"ש נסגר.

לאור זאת, אין חשש שתהיה סתירה ולכן אין צורך באישור שפיטה.

לאחר עיון בבקשת נזקוקה ולאחר עיון בהנחה מס' 2.18 של פרקליט המדינה, נחה דעתך כי אין מקום לבטל את כתוב האישום וזאת מהטעם, שלא היה נדרש אישור שפיטה לצורך הגשתו.

כפי שעולה מתיק החקירה וכותב האישום, אומנם המבקר נחקר במשטרת הפרעה לשוטר ותקיפה, אולם בסופו של יום הוגש נגדו כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בשכרות מכח סיור לביצוע בדיקת שכורות בלבד.

כמו כן, כבר מהcotרת של הנחיה, ניתן להבין באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי מדובר בתיקי חקירה בהם חזו ביצוע עבירה כלפי שוטר, מתلون על שימוש בכך מצד שוטר. סעיף 4.3 מحدد וקובע **"על דרך הכלל, מקום בו שוקל טובע להגיש כתוב אישום נגד אזרח בגין תקיפת שוטר או בגין עבירות סמכות"** (הערה מס' 1: דוגמתה הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו /או העלבת עובד ציבור /או איומים - כאשר מחומר הראיות עליה, כי עבירות אלו קשורות בתלונתו של האזרח נגד השוטר), ובמהלך בחינה זו מתרבר כי האזרח החשוב בתקיפת שוטר העלה טענה לפיה באותו אירוע ממש בוצע כלפי שימוש בכוח ע"י שוטר.....התובע ישאה את קבלת ההחלטה בתלונה **המקבילה** נגד האזרח עד אשר תתקבל החלטה במח"ש ביחס לטענות שהועלו נגד השוטר" (סעיף 4.3 לוגה-עמוד 2).

לאור דברים אלה, אנו למדים כי במקרה זה לא הוגש כתוב אישום נגד הנאשם בגין תקיפת שוטר וה汇报ות שייחסו לו אין עבירות סמכות אלא שונות במידה מסוימת אלה ולכן לא היה צורך שההתובע ישאה את הגשת כתוב האישום ולא היה כל צורך בקבלת אישור שפיטה.

יתריה מזאת, תכלית ההנחה כפי שהיא מופיעה בסעיף 2: **"לאפשר תיאום בין רשות האכיפה ולמנוע מצב שבו ביחס באותו אירוע יתנהלו שני הליכים מקבילים ברשות אכיפה שונות - מצב שעלול להסתיים בדיון של הרשות בשני קולות, ובמהמשך אף עלול להביא החלטות שיפוטיות סותרות ולתקלות"** - בתיק זה גם אם נבחן את

הדברים בצורה היפוטטית והנאם יורשע בעבירות שכורות בעוד השוטר יורשע בתקיפה אזרח - נמצא כי לא תוצר כל סתירה בין החלטות השונות בערכאות השונות, היה שמדובר בעבירות שונות.

אם לא די בכך, הוצאה בפני החלטת מה"ש מיום 14.09.14 לפיה, הוחלט לא לפתח בחקירה בשל העדר שיתוף פעולה מצד הנאשם בקידום החקירה. איז אומר, שהנאם הגיע לתמונה במח"ש על תקיפתו ע"י שוטר, לא שיתוף פעולה בעת ביצוע החקירה. בעניין זה יפים דברם של שופטי בית המשפט המחוזי-**עפ"ת 11-05-35419** **עומר טל נגד מתן אושני**, (פורסם באתר המשפט נבו). שם דובר בכלל על תלונות הדדיות דומות, כאשר תלונות המשיבים בדבר אלימות שהופנתה כלפים על ידי השוטרים שטיפלו בעניינים, טופלה על פי הנHALIM ולא הגיעו לכל מיצוי, בין היתר בשל אי שיתוף הפעולה של המשיבים - בית המשפט קבע כי המערערת פעולה ע"פ סדרי עובדותם שלא שפלו בכך פגמים, היה על בית המשפט להמשיך בבירור כתוב האישום ולא לבטלו).

הנה כי כן, מקרה בו דובר על תלונות הדדיות דומות ובכל זאת בית משפט פסק שלא היה צריך לבטל את כתוב האישום לאור אי שיתוף פעולה מצד האזרח הרי שבמקרה שלפניו אין מדובר בתלונות הדדיות דומות ומהות העבירות שונה בשני המקרים איז על אחת כמה וכמה אין מקום לבטל את כתוב האישום.

גם אם נרחיק לכת, ונאמר שהוא מדובר בתלונות דומות- הרי שאי שיתוף פעולה עם מה"ש מצד הנאשם, הייתה מביאה לתוצאה דומה - כפי שהגיעו אליה שופטי בית המשפט המחוזי בת"א בפרש עומר טל.

לסיום אוסף, כי בהחלטה הוגש ערעור נגד ההחלטה לעזרו נאם במעצר תום הליכים עקב עבירות שונות ובינהן איומים והתנגדות למעצר חוקי ומנגד הנאשם הגיע לתמונה במח"ש על הcatsו ע"י שוטרים. הגיע עורך דין לעורר על כך שהיא צריכה אישור שפיטה לצורך מעצרו עד תום הליכים. קבע בית המשפט העליון כי גם אם נתקיים הצורך בקבלת אישור השפיטה, וכן האישור נתקבל בסופו, הרי שעדין אין לומר כי מדובר בפגיעה חריפה לשורשו של הילך ושאיינו ניתן לתקן בדיעבד. משמעות הדברים כי ניתן לתקן את הפגיעה בדייעבד (ראה **בש"פ 11/834 יוסף קובודי נגד מ"**, פורסם באתר המשפט נבו).

לסיכום: בהחלטה הוגש ערעור נידון הנאשם טרם הגשת כתוב האישום, עקב אי עמידתו בקריטריונים הנדרשים בהנחה מספר 2.18 של פרקליט המדינה.

משכך, בקשת ב"כ הנאשם נדחתת והמשפט ימשיך במועד שנקבע .

תוכן הודעה ישלח לצדים.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ז, 24 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.